

Myšlienky na február 2023

1. „Najkrajším pomenovaním Boha je milosrdenstvo. To nech vzbudí veľkú dôveru aj uprostred plaču.“ (sv. Ján XXIII.)
2. „Nikto, kto sa úprimne modlí ruženec, neodpadne od viery, ani ho diabol nebude môcť viesť.“ (sv. Ludvig z Monfortu)
3. „Človeče, prečo si tak málo ceníš seba, keď si taký vzácny Bohu? Prečo zisťuješ, z čoho si stvorený, a načo si stvorený, to neskúmaš?“ (sv. Peter Chryzológ)
4. „Čím hlbšie je niekto vtiahnutý do Božej lásky, tým viac musí v tomto zmysle zo seba vydávať; to znamená dávať svetu božský život.“ (sv. Terézia Benedikta z Kríža)
5. „Trpezlivosť a pokora v nešťastí sa mi viac páči ako veľká radosť a nábožnosť vo chvíľach šťastia.“ (Tomáš Kempenský)
6. „Všetko je márnosť, čo nie je pre večnosť.“ (sv. František Saleský)
7. „Nevydávajú sa stále napospas činnosti, ale venuj medzitým kúsok svojho srdca a času aj uvažovaniu.“ (sv. Bernard z Clairvaux)
8. „Čím tesnejšie sme zjednotení s Bohom, tým väčšia je naša láska a služba. Mladí to začínajú chápať. Chcú slúžiť rukami a milovať srdcom. Naplno, nie povrchné.“ (sv. Matka Tereza)
9. „Ježiša poznávaš takou mierou, akou mu chceš patriť.“ (bl. Zdenka Schelingová)
10. „Aj keď je ľudský život podriadený času, Kristus mu otvára horizont nesmrteľnosti.“ (sv. Ján Pavol II.)
11. „Je ťažšie ovládať ducha, ako trýzniť telo...“ (sv. Ignác z Loyoly)
12. „V hodine smrti zožneme to, čo sme zasiali v živote.“ (sv. Don Bosco)
13. „Hneď napravená chyba je často ničím, ale keď sa nechá, zapustí korene a stojí mnoho úsilia sa jej zbaviť.“ (sv. Mária Dominika Mazzarellová)

14. „Boh dal človeku dvoje uši a jedny ústa preto, aby viac naslúchal a menej hovoril.“ (židovské príslovie)
15. „Aká neznesiteľná je bolesť, keď ju trpíme ďaleko od kríža. Ale akou sladkou a ľahkou sa stane, ak ju obetujeme pri Ježišomom kríži!“ (sv. Páter Pio)
16. „Ježišu, prosím ťa len o pokoj a lásku, nekonečnú lásku, ktorá nepozná iné hranice ako teba.“ (sv. Terézia z Lisieux)
17. „Spovedať sa čo i len zo všedného hriechu bez pevného predsavzatia napraviť sa je nanič.“ (sv. František Saleský)
18. „Almužna oslobodzuje živých od smrteľného hriechu, totiž uchránením a uspôsobením k milosti.“ (sv. Tomáš Akvinský)
19. „Križ nesie teba, nie ty križ.“ (sv. Ján Mária Vianney)
20. „Duša, ktorá túži, aby sa jej Boh celkom odovzdal, musí sa mu najprv sama celkom odovzdať a nič si nenechať.“ (sv. Ján z Kríža)
21. „Život je most. Prejdi po ňom, ale nebuduj si na ňom svoje obydlie.“ (sv. Katarína Sienská)
22. „Sila, ktorá zostupuje z neba, sa môže zrodiť iba z naliehavej modlitby.“ (sv. Ján XXIII.)
23. „Urob si čas na smiech. Je to hudba duše.“ (sv. Matka Tereza)
24. „Ježiš dopúšťa duchovné boje pre naše očistenie, nie ako trest. Utrpenie nie je na našu smrť, ale na našu spásu.“ (sv. Páter Pio)
25. „Spásu neprináša ľudská práca, ale Kristovo utrpenie.“ (sv. Terézia Benedikta z Kríža)
26. „Kto sa má lepšie? Iste len ten, kto vládze pre Boha trpieť.“ (Tomáš Kempenský)
27. „Dobre mlčať je ťažšie, než dobre hovoriť.“ (židovské príslovie)
28. „Tvoja láska musí zodpovedať a prispôbovať sa potrebám iných, nie tvojim.“ (sv. Josemaría Escrivá)

Akcia 365

č. 206

Február 2023

Milí priatelia!

Jeziťský noviciát vo Florissante v Missouri (USA) prijal 21. septembra 1919 do radov mladých jezuitov 21-ročného Edwarda Dowlinga. Mladík sa domnieval, že tam nájde pokoj v duši a povolanie do jezuitského kňazstva. Ale to, čo ho v skutočnosti nečakane prekvapilo, bola duchovná kríza, akú kedy zažil. Nasledujúce dva roky ho spolubratia videli ako neustále upadá. Nič sa nezmenilo ani zložením jeho prvých sľubov. Ďalej chradol a cítil sa úplne ochudobnený. Práve tam, kde dúfal, že nájde svoju cestu do neba, namiesto toho zostúpil do osobného pekla. No Pán mal pre neho osobitné povolanie, ktoré sa ukázalo v nasledujúcom čase. Mladý Eduard sa po formácii naplno ponoril do služby ľuďom, ktorí prepadli rôznym druhom závislosti. S odstupom rokov bude o svojom čase v noviciáte hovoriť ako o „najdôležitejších mesiacoch jeho života“. Práve tam mal totiž vlastnú osobnú skúsenosť s tým, čo odborníci nazývajú „hĺbková deflácia“... základný kameň princípu spoločenstva anonymných alkoholikov.

Obdobie formácie

Edward v noviciáte spoznal, že jeho povinnosťou bolo podriadiť svoju osobnosť – a vlastne celého seba – vo všetkej pokore Bohu, aby ho formačný proces jezuitov pod vedením jeho predstaviteľných, premenil na kňaza, akým dúfal, že bude povoláný. Najväčšia výzva, ktorej Dowling v počiatkovej fáze formácie čelil, nevznikla z nárokov vonkajších pravidiel rehole, ale skôr z jeho vlastných vnútorných obáv. Množstvo pravidiel, ktoré ho riadili – svedčilo proti tomu, aby mal niečo, čo by pripomínalo bežný spoločenský život. Novici museli zachovávať ticho okrem dvoch hodinových prestávok (rekreácie) každý deň. Medzi pravidlami, ktoré sa žiadalo teraz zachovávať, bola „umŕtvenosť očí“. V reholnom chápaní to malo široký význam. Zahŕňalo nielen vyhýbanie sa pohľadu na ženy, ale aj vyhýbanie sa očnému kontaktu s mužmi. Pravidlá taktu u jezuitov zakazovali fyzický kontakt akéhokoľvek druhu medzi jezuitmi. Nemohli si ani podať ruky alebo sa potľapkať po chrbte. Pre spoločenského muža, akým bol Dowling, to nebolo ľahké. Pravidiel pribúdalo aj ohľadne takých vecí ako boli spôsoby pri chôdzi, pri jedení, pri šatení a upravovaní zovňajška. Táto neľahká škola ale zmenila jeho povahu a urobila z neho muža, ktorého Boh povolal na osobitnú cestu a priateľa ďalších s ktorými sa v noviciáte zoznámil. Od roku 1929 Edward študoval teológiu na Saint Mary's College v Kansase. Po vysvätení v roku 1931 sa stal asistentom redaktora The Queen's Work, jezuitského časopisu.

Nečakaná pomoc druhým

V novembri 1940 ho Bill Wilson požiadal o pomoc duchovného vedenia. Podstata pomoci, ktorú človeku zmietanému pochybnosťami vo viere poskytol, tkvela v odpovedi: „Ak nejakú vec viete pomenovať, nie je to Boh. Boh ostáva pre človeka tajomstvom.“ Páter Dowling sa vďaka Wilsonovi stretol so skupinou alkoholikov a preniesol im svoju skúsenosť, ktorú v noviciáte vnímal negatívne až do neskoršej práce s ľuďmi. V apríli 1944 mal potom prejav na zhromaždení Anonymných alkoholikov, na ktorom prirovnal vnútorný konflikt, aký prežil počas noviciátu, ku konfliktu alkoholikov, ktorí zápasili s predstavou odovzdania sa svojej Vyššej moci. Vtedy im povedal: „Dnes večer diskutujeme o probléme, ktorý nie je mi úplne cudzí. Asi do dvadsiateho prvého roku bola moja spiritualita v náboženstve a viere pohodlným, neohrozeným zvykom. Potom, v priebehu niekoľkých mesiacov života v reholi som videl, ako sa viere i náboženstvu vzdal'ujem. Nastal pre mňa núdzový stav, ktorý si kládol naliehavé požiadavky. Inými slovami, pochyboval som o existencii Boha, ale nebol som pripravený povedať, že už som si istý, že Boh neexistuje. Kňaz mi povedal, aby som sa vzhľadom na môj nervózny a zmätený stav ďalej modlil. Raz v noci došlo ku kríze a duchovný otec mi povedal, že budem musieť prestať chodiť k sviatostiam, pokiaľ nezahodím myšlienky, ktoré som mal. Celú otázku mojej krízy nechal závisieť od mojej odpovede na jednu otázku: „Veríš v Boha?“ Cítil som, že v skutočnosti mu nemôžem povedať, že áno, ale bál som sa povedať, že som vlastne neveril.“

S odhodlaním za cieľom

Mladý jezuita musel prejsť skúsenosťou, aby rozpoznal temné miesta, kde jeho vlastná myseľ a vôľa vylúčili Boha. Mal tak získať pokoru a požiadať Boha, aby jeho myseľ osvietil i vôľu posilnil. Pri neskorších stretnutiach s alkoholikmi im analogicky vysvetlil, že je to tak aj s alkoholom, ktorý si osedlal človeka. Je mocný, zradný aj úskočný a boj s ním je často márnny. Je preto nevyhnutné vložiť sa do tvrdých pravidiel odvykania a podrobiť sa telom i dušou týmto pravidlám. Hovoril im, že len väčšia Sila, ako je tá naša, obnoví naše naložené duševné zdravie. Treba sa pre ňu rozhodnúť a urobiť dôkladnú a nebojácnu duchovnú inventúru samých seba. Dôležité je priznať sa Bohu, samému sebe, ale i našim blíznym, že sme im ublížili a pokorne poprosiť Boha, aby odstránil naše nedostatky, ako aj všetky naše charakterové chyby. Spočítajme si ľudí, ktorým sme ublížili, a pripravme sa na to, že im krivdu chceme napraviť. Odhodlaný čin aj uskutočnime! Evanjeliovú myšlienku bedlivosti praktizujme pomocou modlitby a úvah, aby sme zdokonaľovali vedomý styk s Bohom tak a prosme ho o to, aby sme spoznali jeho vôľu a mali silu ju uskutočniť.“ Dowlingov vklad pre pomoc alkoholikom priniesol bohaté ovocie. Neskôr ho využil vo svojej službe aj pre drogovú závislosť, pre manželov v problémových manželstvách, pre ľudí s úzkostnými poruchami, vážnych a ďalších.

Leták pripravili

Katarína Triščová: katarinatriscova333@gmail.com

Letícia Dirbáková, CJ: leticia.cj@gmail.com

Milan Hudáček, SJ: m.hudacek@gmail.com